

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2014, de către avocatul Serbușca Victor, în numele inculpatului,

Svital Igor Nicolai *născut la 19 septembrie 1988, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Alba Iulia 194/2 ap.5.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *în prima instanță: 03.05.2012-23.07.2013*
2. *în instanța de apel: 16.08.2013-03.02.2014*
3. *în instanța de recurs: 06.05.2014 - 04.06.2014*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 iulie 2013, Svital I.N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, i-a fost adăugată pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 octombrie 2012, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce orice mijloc de transport pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Canuța Olga a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acesteia să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței, Svital I.N. la 06 aprilie 2012, în jurul orei 18.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se la domiciliul cet. Canuța O. de pe strada A. Marinescu 44, ap. 65, or. Durluști, mun. Chișinău, a intrat în conflict cu ultima, numind-o cu cuvinte necenzurate. Avînd intenția și urmărind scopul provocării lui Canuța O. a vătămărilor corporale și a durerilor fizice, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări, i-a aplicat ultimei multiple lovituri, care

conform raportului de expertiză medico-legală nr. 972/D din 19 aprilie 2012, au fost calificate ca vătămări corporale medii.

Acțiunile lui Svistal I.N. au fost încadrate în baza art. 152 alin. 1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bortă Ghenadie, în numele inculpatului, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând aprecierea eronată de către instanța de fond a probelor administrate pe caz, precum și faptul că sentința este bazată pe presupuneri.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și inculpatul, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând aprecierea eronată de către instanța de fond a probelor administrate pe caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2014, au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit că starea de fapt și de drept concordă cu materialele cauzei și în baza ansamblului de probe pertinente, utile, veridice și concludente, ce coroborează și se completează, precum și s-a constatat vinovăția lui Svistal I.N. în comiterea infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale a Canuța O., care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Instanța de apel a verificat toate versiunile înaintate de inculpat, și ca urmare a concluzionat că prin versiunile înaintate inculpatul își exercită dreptul de a nu se autoincrimina și de a fi exonerat de răspunderea și pedeapsa penală.

Sub aspectul individualizării judiciare a pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel a apreciat că aceasta s-a făcut cu respectarea criteriilor generale prevăzute de art. 75 Cod penal și în scopul realizării cerințelor art. 61 Cod penal, neexistând temeiuri de casare a sentinței nici în această parte.

5. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă, cu recurs de către avocatul Serbușca Victor, în numele inculpatului, în care se solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că:

- probelor administrate la caz le-a fost dată o apreciere greșită;
- la materialele cauzei lipsesc acte confirmative ce ar proba pierderea considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Serbușca Victor, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recurentul în recursul declarat se referă la starea de fapt, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În opinia Colegiului, instanța de apel corect a concluzionat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că Svistal I.N., a săvârșit infracțiunea de vătămare intenționată medie a integrității corporale a Canuța O., care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Colegiul constată, că instanța de apel a conchis întemeiat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, și-a găsit confirmare prin: declarațiile părții vătămate, martorului Cheptea O., martorului Lungu I., cât și raportul de expertiză medico-legală nr. 972/D din 19.04.2012, procesul verbal de confruntare între Svistal I.N. și Canuța O.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, just a fost apreciată de către instanța de apel, ca o metodă de eschivare de la răspunderea și pedeapsa penală, fapt care nu poate echivala cu achitarea acestuia, deoarece în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Astfel, dubiul judiciar vis-a-vis de făptuitor a fost înlăturat prin probe pertinente, concludente, veridice și utile, și anume prin declarațiile lui Canuța O., Lungu I. cât și Cheptea O., care au indicat la persoana lui Svistal I.N., care la 06 aprilie 2012, ora 18:00, fiind în stare de ebrietate, a agresat-o pe Canuța O.

Mai mult, Colegiul reține că instanța de apel a considerat just precum nu sunt temeiuri de a constata urmărirea faptului de încriminare pe nedrept a unei persoane nevinovate, cu atât mai mult că partea vătămată cât și martorii, au făcut declarații sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, și până la data comiterii faptei infracționale chiar dacă s-au cunoscut cu inculpatul, însă nu au avut cu acesta relații ostile. De asemenea, nu s-au stabilit careva circumstanțe ce ar determina instanța să nu admită în calitate de probe datele obținute în urma cercetării cauzei, părțile neinvocând și necontestând conținutul actelor întocmite în urma efectuării acțiunilor procedurale.

Astfel, în viziunea Colegiului, instanța de apel cercetând probele administrate pe caz justificat a menținut constatarea instanței de fond precum fapta inculpatului este reținută ca dovedită, atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și ca urmare a încadrat corect fapta în infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal.

Verificînd temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei penale, instanța de recurs constată că acestea nu și-au găsit confirmare. Astfel, cu referire la argumentul invocat de recurent privind aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, Colegiul menționează că acesta nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Nici argumentul cu referire la lipsa în materialele cauzei a actelor confirmative ce ar proba pierderea considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, nu este incident la cauză, deoarece la fila 8 al dosarului supus judecării, este prezent raportul de constatare medico-legală nr. 1451 din 09 aprilie 2012, prin care se confirmă faptul cauzării părții vătămate: „...fractura coastei X pe dreapta fără deplasarea fragmentelor, echimoze pe membre, torace pe stînga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie”, care este suficient pentru stabilirea faptului pierderii considerabile și stabile a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

Lecturînd textul recursului, Colegiul remarcă faptul că avocatul inculpatului a indicat ca temei pentru declararea recursului ordinar, pct. 8) și 12) al art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează, că art. 427 Cod de procedură penală are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului, însă, recurentul în recursul declarat, deși a invocat pct. 8) și 12), dar nu a menționat care temeiuri prevăzute de punctele în cauză au fost încălcate, reducându-se doar la o simplă enumerare a normelor de drept. Astfel, recurentul nu a reflectat în ce constă problema de drept de importanță generală ce persistă în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârii.

Mai mult ca atît, Colegiul consideră alogică invocarea concomitentă a temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, o, deoarece pct. 8) prevede cazul cînd „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*”, iar pct. 12) cînd „*faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare greșită*”. Astfel, recurentul solicitînd adoptarea unei hotărîri de achitare, nu este de acord cu orice încadrare juridică a faptei, fapt ce vine în contradicție cu invocarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor

judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2014, de către avocatul Serbușca Victor, în numele inculpatului, **Svital Igor Nicolai**, în cauză penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 18 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu